

N:o 95.

Af herr **O. W. Redelius**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t*
angående inrättande af en pensionsinrättning för rikets
presterskap.

Då prester af ålder och sjukdom blifvit oförmögne att vidare förvalta sina embeten, behöfva de afgå med pension af lika goda skäl, på grund af hvilka statens öfrige tjenstemän erhålla pensioner. Från skilda håll har detta behof blifvit erkänt och framhållet. Att detta oakadt ingen pensionsinrättning för prester kommit till stånd, torde hafva sin orsak i sådan obenägenhet för saken, som uttalades i Riksdagens statsutskotts utlåtande och Andra Kammarens diskussion i ämnet under 1870 års riksdag. Dock synes mig nämnda obenägenhet kunna undanrödjas, i synnerhet om sådan pensionsinrättning kunde åvägabringas utan statsverkets betungande. Erforderliga medel kunna möjligen beredas, i händelse man vill anlita följande tänkbara inkomstkällor:

1. Årliga bidrag af presterna sjelfva;
2. Ett års behållen inkomst af alla presterliga lägenheter;
3. Behållna afkastningen af de ecklesiastika boställsskogarne utöfver boställshafvarnes andel;
4. De ecklesiastika boställenas skogsfond;
5. Presterskapets löneregleringsfond;
6. Biskoparnes löneregleringsfond — åtminstone hvad angår biskoparnes pensionering —;

7. Presterskapets fattig- och emeritikassor;

8. Andra möjliga tillgångar.

Utredning erfordras dock, om och i hvad grad nämnda inkomstkällor kunna lemna för ändamålet tillräckliga medel, eller huruvida det kan vara nödvändigt att anlita staten om hjälp.

Jag beder därför vördsamt få hemställa,

att Riksdagen behagade besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utreda, huruvida tillräckliga medel för en pensionsinrättning åt rikets presterskap kunna åstadkommas utan statsverkets betungande, eller om bidrag af staten är för ändamålet erforderligt, samt derefter till Riksdagen göra den framställning, hvartill omständigheterna kunna föranleda.

Stockholm den 26 januari 1895.

Otto Wilh. Redelius.

I motionen instämmer

L. Dahlstedt.
